

4 prosinec 2017

Pro dobrou věc

V Dobřanech se 3. 12. 2017 konal vánoční jarmark. Tenhle rok přišlo více lidí než v minulých letech. V některých stáncích se prodávaly výrobky, které vyráběly samy děti (někdy s pomocí rodičů nebo paní učitelek). U dalších stánků si bylo možné zakoupit věci s vánoční tematikou či vybrat nějaký dárek pod stromeček. Občerstvit jsme se mohli u několika stánků s občerstvením, mohli jsme tak ochutnat trdelník (škoda je, že byl připálený, malý a byla tam strašná fronta), langoše, čertíka v lokši anebo taky nealkoholický punč, který vařila naše školní jídelna. Peníze, které se vybraly, poputují do Nadace Klíček. Tenhle rok se povedlo vybrat 26.510 Kč (z toho za 1. stupeň 15.631 Kč, za 2. stupeň 6.100 Kč, za školní jídelnu 3.679 Kč a od paní Denkové ze Sdružení rodičů 1.100 Kč). Počasí se celkem povedlo. Předvánoční čas nám zpříjemnila i mnohá vystoupení na pódiu, takže atmosféra byla skvělá. Na pódiu vystupovaly i děti z naší školy ze čtvrté třídy s příběhem o narození Ježíška, děti ze Základní umělecké školy J.S.Bacha i dětský sbor Hvězdičky z naší ZŠ. V šest večer se rozsvítil vánoční strom, který se hodně podobal tomu loňskému. (Verča Chamolová a Míša Machová, 6.A; obrázky z www.rajce.net)

Chvála různosti poprvé dole

Tím dole v nadpisu myslím 1. stupeň naší školy, a nespletl jsem se. Letos se totiž tato akce konala vůbec poprvé i pro pátáky, čtvrtáky a třetíáky. Chvála různosti, přehlídka nejrůznějších aktivit, se konala 5. 12. 2017.

Děti si mohly vybrat z mnoha sportovních, vzdělávacích a rukodělných aktivit, např. tenis, sebeobranu, pokusy z fyziky, paličkování, výrobu šperků z pryskyřice a jiných materiálů, výrobu medu, čtenářskou dílnu, tanec apod.

Při procházení školou byla všude cítit předvánoční nálada a děti se dobře bavily. Na jejich tvářích bylo vidět upřímné nadšení a zápal, a to nejen proto, že výuka v ten den odpadala, ale i proto, že si mohly vyzkoušet opravdu nepřeberné množství aktivit a každý si mohl vybrat jen to, co ho bavilo a nemusel nikde znuděně sedět v koutě, ale vše si náležitě užít a vyzkoušet. A to se také dělo.

Myslím si, že u dětí měla Chvála stejný úspěch jako na 2. stupni a již se budou těšit na příští ročník. Upřímně si myslím, že akce byla povedená, a jak již bylo řečeno, děti si ji opravdu užívaly, tedy aspoň tam, kam jsem nahlédl, ale věřím, že tomu tak bylo všude. (Filip Umner, 8.B)

Srovnání Chvály různosti 1 a 2

Jen na 1. stupni: paličkování, tenis, výroba medu a limonády, keramika, čtenářská soutěž, mandaly, Jak to chodí v lese.

Jen na 2. stupni: dokumentační tým, výroba náramků z padákové šňůry, kuželky, bruslení, detektor zvuku, enkaustika, smaltování (gizmo), malování tašek, mikroskopování, relaxační techniky, vánoční dekorace.

Společné na obou stupních: chemické či fyzikální pokusy, sebeobrana, výroba šperků, stolní tenis, vaření, tance, deskové hry + zpestření výuky, možnost výběru aktivit, zdokonalení sebe sama, vyzkoušení nových aktivit, které jsme ještě nezkusili. :-)

SENÁT

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 12. 12. 2017

Přítomni: 4.A: Simona Šmídová, Jáchym Baudin; 4.B: Marie Anna Klinkovská, Karel Šampalík; 4.C: Anežka Knorová, Matouš Smola; 5.A: Eliška Sekáčová, Michal Dudy; 5. B: Kateřina Baumruková, Anna Umnerová; 5. C: Šimon Mařík; Mgr. Ivana Nazarovová; Mgr. Jaroslav Šedivý, paní Paterová a tři zástupci Senátu ZŠ Chotěšov

Program:

1. **Třídění odpadu:** ve všech třídách výsledky poměrně dobré, třídí se v každé třídě, kontroly jen „pohledem“, méně přísné, návrhem třídění bez soutěže se budeme zabývat v květnu 2018

2. **ŠJ beze zbytků:** Jáchym a Simča zpracovali plakát, senátoři během tohoto týdne roznesou do tříd s krátkým vysvětlením, Matouš připraví plakát na bufet, Jáchym na vstupní dveře, Anežka na výdejnu, Šimon na vnitřní dveře – vše ve ŠJ, o plakátky na stoly se postarají starší senátoři

3. Aréna:

a) **Tříkrálová sbírka** - 20 skupin na Tříkrálovou sbírku – z toho 3 ve Vstíši a 2 ve Dnešicích,

b) **Den jinde** - senátoři zvolili Šimona jako zástupce na akci Den jinde s partnerskou Masarykovou ZŠ v Plzni,

c) **Informovanost o dění v SDS** - senátoři si rozdělili třídy 1. – 3. ročníku, kam budou chodit informovat o dění v Senátu

Příští jednání: **16. 1. 2018**

Zapsaly: Eliška Sekáčová, 5.A; Mgr. Ivana Nazarovová

Jednání Senátu – Horní sněmovny 4. 12. 2017

Přítomni: Julie Nesvedová, 6.A, Julie Švarcová, 6.B, Marek Trš, 6.C, Jakub Šatra, 7.A, Michal Neumaier, 7.B, Michal Žemlička, 7.C, Kristýna Tichotová, 8.A, Filip Umner, 8.B, Vlastimil Pech, 8.C, Tomáš Duchek, 9.A, Adriana Kaslová, 9.B, Milan Čonka, 9.C, Mgr. Naděžda Vlasáková, Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. **Třídění odpadu** – padla možnost, že třídy by se mohly samy zapojit nebo ne bez kontrolování.

2. **Pečení cukroví na Adopci** – všechny třídy potvrdily účast.

3. **Chvála různosti** – bude se konat 22. 12., byly podány podrobné informace do tříd.

4. **Den jinde** – další školy se tímto projektem inspirovaly. Byli vybráni letošní zástupci, kteří se akce zúčastní (únor – duben).

5. **Turnaj Resty Nankingy** – byl stanoven na 27. 3. pro 6. a 7. ročník a 28. 3. pro 8. a 9. ročník, byly určeny sporty

6. **Chvála jídla** – padla možnost rozdávat slosovatelné žetony za dojedené jídlo, toto rozhodnutí se ale odložilo. Budou vytvořeny plakáty a letáky do jídelny.

7. Aréna:

a) **Ovoce do škol** - vydávání ovoce na chodbě zatím funguje.

b) **Tříkrálová sbírka** – zatím je přihlášeno 12 skupin z 1. stupně.

Příští jednání: **8. 1. 2018**

Zapsala: Kristýna Tichotová, 8.A

Dopis z Ugandy

prosinec 2017

Milí přátelé,

jak se nyní máte? Myslím si, že se máte dobře. Já a moji přátelé se máme dobře.

Ve škole nyní usilovně studuji, ale nedaří se mi příliš dobře. Výsledky pololetních zkoušek nebyly moc dobré, zvláště v předmětech, které se týkají přírodních věd – chemie, fyzika a matematika. Ale postarám se, aby se mé výsledky zlepšily v dalším pololetí. Už mám i podporu učitelů.

Škola není špatná. V těchto dvou týdnech, které právě skončily, jsme měli dvě oslavy. Jedna byla Scripture Union, ale během této oslavy chlapani z vesnice bojovali se studenty ze školy a učitelé v tu chvíli oslavu ukončili. Studenti a venkované byli velmi naštvaní, ale to, co učitelé nařídili, to bylo velmi dobré rozhodnutí.

V Burumě lidé pěstovali plodiny, ale v posledním období velmi plakali, protože jim plodiny poničil hmyz. Lidé ho označují za armádu červů. Tento hmyz jim velmi poničil plodiny. Několikrát použili postřik, ale moc to nepomohlo.

Milí přátelé, nyní budeme u nás také slavít Vánoce a během Vánoc jsme ve svých rodinách, s příbuznými a užíváme si Vánoce společně.

Přeji vám fantastické Vánoce a šťastný nový rok 2018.

Vše od Vaší kamarádky Nankingy Resty

Hasiči v Bělorusku

Dne 1. 12. 2017 jsme se vydali s dorosteneckou reprezentací ČR na halové závody do Běloruska. My z Plzně jsme museli vyjet už ve čtvrtek 30. 11. do Ostravy, abychom stihli autobus ve dvanáct hodin. Když jsme vyjeli, tak jsme se netěšili na dlouhou cestu, ale naštěstí jsme měli wifi, tedy dokud jsme nedojeli na místo, kde už nešla. Jeli jsme 22 hodin a navíc jsme se 3 hodiny zdrželi na hranicích, protože jsme museli vyplnit nějaké doklady, které byly vypsané bělorusky. Když jsme v půl desáté dorazili do hlavního města Minsk, šli jsme do institutu pro hasiče, kde nás čekala výborná snídaně. Poté následovala prohlídka města a pak jsme přešli do výcvikového tábora pro hasiče, kde se měly konat i závody. Přespaní proběhlo v ubytovně, a když jsme se vzbudili v půl deváté, říkali jsme si: Na kolikátou jsi nařídil budík? Ale byl nařazený správně, jen je v Bělorusku čas posunutý o dvě hodiny dopředu. Po snídani, kterou už nikdo nechce zažít, jsme se vydali do haly a tam se pár lidem udělalo špatně, protože to byl uzavřený prostor a nebyl tam žádný čerstvý vzduch. Soutěžili jsme proti Bělorusku a Lotyšsku. Skončili jsme celkově na 2. místě a já skončil na 5. místě z 50 soutěžících. Nastala cesta domů a všichni jsme se těšili, až se pořádně vyspíme

a budeme doma. Zpět domů jsme jeli vlakem. První vlak do Prahy jsme nestihli a museli jsme jet o hodinu déle. Vždycky jezdíme pendolinem, ale teď jsme jeli rychlíkem, ve kterém jsme neměli kam dát tašky, protože každý měl víc jak dvě velké tašky a obsadili jsme tím dvě kupé pro pět lidí. Po příjezdu do Prahy jsme se šli hned posilnit do Burger Kingu. Pak nás vyzvedla dodávka a odvezla do Plzně k Olympii, kde si nás už převzali rodiče a odvezli konečně domů. Vrátili jsme se 4. 12. 2017. Na závěr bych chtěl říct, že na všechny nepříjemnosti a to jídlo, které se nedalo jíst, se mi v Bělorusku líbilo, a to hodně. Další větší závody budou v srpnu v Lotyšsku a v září v Bulharsku. (Honza Šváb, 9.C; článek vznikl na základě otázek Filipa Umnera, 8.B)

Nadvláda v okrese, v kraji boj

V pátek 24. 11., tedy přesně měsíc před Vánoci, jsme se s panem učitelem Hajšmanem vydali na okresní kolo florbalového turnaje pro školy Orion Cup. Turnaj se se konal v MSH Lokomotiva Plzeň a sjelo se sem několik týmů z celého okresu. V základní skupině jsme první zápas po dobrém výkonu vyhráli poměrem 1:0. Při druhém střetnutí se nám již tolik nedařilo a smolně jsme prohráli

s týmem Přeštic 0:1. A poté již začaly vyřazovací boje. Když začínalo utkání se Štěnovicemi, netušili jsme, jak bude play-off náročné. Se Štěnovicemi jsme sice vyhráli, ale až po nájezdech, bylo to opravdu drama. V semifinále na nás číhaly silné Chlumčany. A aby toho nebylo málo, i tento zápas došel až k nájezdům, ty však byly znovu vítězné! V cestě k prvnímu místu a postupu do kraje už stály jen Přeštice, se kterými jsme se setkali už v základní skupině. Zápas byl vyrovnaný, dlouho bylo vedení na naší straně. Přeštice ale necelou minutu před koncem dokázaly srovnat a zápas znovu dospěl k nájezdům! Tentokrát už se to zdálo opravdu neuvěřitelné, ale nájezdy pro nás byly znovu vítězné a my jsme postoupili do kraje. Jsme vítězové!

O dva týdny později se konalo zmírněné krajské kolo. Nejprve to s námi nevypadalo moc slavně, po dvou prohraných zápasech jsme se ale vzchopili a ten třetí vyhráli 1:0. Díky této výhře jsme měli lepší pozici pro play-off a naše psychika na tom byla také o dost lépe. Do zápasu jsme vstoupili výborně a brzy bylo skóre příznivější pro nás. Stejně jako v okrese ale soupeř těsně před koncem srovnal. Znovu tu byly nájezdy! I tentokrát už to vypadalo slibně. Při rozhodujícím nájezdu náš brankář Martin Bohman sice krásně vychytil střelu protivníka, ale roztočený míč ho nakonec přeskočil a my se tak mohli vydat domů. Nakonec nám patřilo 5. místo, což je skvělý úspěch! (Filip Umner, 8.B)

A zase koš

V prosinci 2017 se nás - pár vybraných „basketbalistek“ - vydalo na okresní kolo v košíkové. Sraz jsme měly na nádraží v sedm hodin, odkud jsme zamířily rovnou do Přeštic. Z přeštického nádraží jsme se musely dostat do školy na druhé straně Přeštic. Po cestě jsme se zastavily ve francouzské pekárně, kde si ještě někdo dokoupil něco k snědku. Když jsme došly na místo, přesunuly jsme se do naší šatny. Tam jsme se převlékly do dresu a brzy se rozcvičily a zaházet si na koš. Turnaje se zúčastnila družstva ze 6 měst. My jsme měly hrát až asi jako třetí, tak jsme se mohly dívat, jak jsou na tom holky z jiných měst. Nastal náš první zápas, samozřejmě že jsme byly nervózní. Myslím, že začátek se vyvíjel dobře, dokonce jsme i vedly, potom jsme držely skóre se soupeřem, ale pak přišel zlom a my jsme začaly prohrávat o docela dost bodů. Další zápasy se vedly v docela podobném duchu, kromě zápasu s Přešticemi. S nimi snad nikdo nedržel krok. Jsou prostě lepší. :D Po dohrání všech zápasů nastalo vyhlášení výsledků. Skončily jsme poslední a samozřejmě Přeštice první. Po vyhlášení se musela všechna družstva povinně vyfotit (všem se chtělo). :D Už zbývalo se jen převléct a mohly jsme vyrazit k domovům. (Naty Gawendová, 9.C)

ZUŠ slaví narozeniny

Celý letošní rok byl ve znamení oslav sedmdesátiletí od založení ZUŠ v Dobřanech. Měli jsme plné ruce práce. Začali jsme v březnu a končili v prosinci. Vystupovali jsme v ZOO Plzeň, na Konzervatoři v Plzni spolu s přáteli z partnerských Brežic, v plzeňské Besedě opět společně s přáteli z Brežic. To byl velký koncert, který se velmi zdařil. V prosinci jsme navštívili Dobřany v Orlických horách a vystupovali tam v místním kostele, který nese jméno sv. Mikuláše jako u nás. Všude jsme měli velký úspěch. Poslední koncert se konal 19. prosince 2017 v koncertním sále ZUŠ a byl věnován J. S. Bachovi. Jednak škola nese jeho jméno a také proto, že po skončení koncertu byla jako překvapení odhalena busta J.S. Bacha, kterou zhotovil akademický sochař Jaroslav Veselák, který byl na koncertě jako host. Tato busta bude teď vítat každého příchozího do školy. Koncert byl velmi slavnostní, všude svítily jen svíčky, při nich se i hrálo. Hrály se jen Bachovy skladby na klavír, flétny, housle, cembalo, ale i na akordeon a zazněl i zpěv. Na koncert byl pozván i bývalý ředitel ZUŠ pan Petr Šeří, který zahrál skladbu na cembalo a na závěr koncertu poutavě vyprávěl o J. S. Bachovi a nakonec nás všechny pochválil za naši práci. Byl to hezký večer. (Márky Regentová, 9.C)

Adventní a vánoční koncerty

21. prosince 2017 jsme se jako každý rok sešli v kostele sv. Mikuláše, abychom si zahráli a zazpívali vánoční koledy a popřáli si všichni krásné Vánoce, tedy žáci a učitelé ZUŠ a ostatní přítomní v kostele. Líbí se nám to tolik, že ani nevnímáme zimu, která je všudypřítomná. Zřejmě na nás působí krása kostela, koledy, zvonky, vůně jehličí a celková atmosféra. Kostel byl úplně plný. Přišel každý, kdo si chtěl zazpívat s námi, popřát si s přáteli nebo jen poslouchat.

Už jsme si zvykli, že 1. adventní neděli vystupujeme na náměstí, kde probíhá Mikulášský jarmark a k večeru po setmění se rozsvítí vánoční strom. Potom následuje každou následující neděli další adventní koncert a závěrečný koncert je v kostele sv. Mikuláše.

Kostel má dnes nefunkční varhany v krásné barokní skříni na kůru. Skříň by si zasloužila rekonstrukci a bylo by výborné vestavět do ní nové unikátní varhany podobné těm, na které hrál J. S. Bach v německém Výmaru a které zničil požár.

V květnu 2017 vznikl nadační fond „Přátelé dobřanských varhan“, který pořádá koncerty a další akce na podporu vzniku nových varhan. Vánoční koncert byl jednou z mnoha těchto akcí a přispěl částkou 9 tisíc korun. (Márky Regentová, 9.C; obrázek Radka Felzmanová)

Hudba v kostele

Dne 21. prosince 2017 se uskutečnil 5. benefiční koncert v kostele sv. Mikuláše v Dobřanech. Vstupné bylo dobrovolné a získané peníze byly věnovány nadačnímu fondu Přátelé dobřanských varhan. Vybrané peníze budou použity na podporu projektu Bachovské varhany pro Dobřany. Během koncertu vystoupilo velmi mnoho žáků Základní umělecké školy v Dobřanech. Diváků bylo opravdu hodně a potlesk obrovský. Mohli jsme se zaposlouchat do skladeb vánočních, do vánočních koled, které nám zahráli houslisté, akordeonisté, kytaristé, violoncellisté, keltská skupina Dé Domhnaigh, malý i velký Vozembach, Macaráték i Macarát. Užili jsme si celý koncert a doufáme, že se líbil všem, kteří do kostela zavítali. (Verča Chamolová, 6.A)

Dobřany nejsou jenom jedny

Jak jste jistě už z názvu pochopili, Dobřany na světě nejsou samy. My, Vozembaši (to je folklórní lidová dětská muzika v ZUŠ J. S. Bacha), jsme již podruhé měli tu čest, abychom se do jiných Dobřan podívali. Jeli jsme tam přes čtyři hodiny, a čím víc jsme se blížili k cíli, tím více tam bylo sněhu. Abych vám to upřesnila. Jeli jsme do Dobřan v Orlických horách. Je to malá obec s nízkým počtem obyvatel, oproti našim Dobřanům jsou Dobřany v Orlických horách teda opravdu malé. Zjistili jsme, že při posledním „sčítání lidu“ se napočítalo jen 187 lidí. Takže teď už asi chápete, že Dobřany v Orlických horách jsou jenom obec a naše Dobřany jsou město. No, ale teď k výletu. Jak jsme tam přijeli, nestačili jsme se divit, tam bylo tolik sněhu, že jsme vypadali, jako kdybychom v životě sníh neviděli. Šli jsme na oběd do jejich jídelny, takovou malou jídelničku jsem snad ještě nikdy neviděla. Ta jídelna byla malá jako třeba kuchyně u vás doma, ale vařili tam opravdu výborně. Jak jsme se naobědvali, šli jsme se ubytovat. Bydleli jsme v chalupě, která se jmenovala Adela. Poté jsme se vydali do kulturního domu, kde jsme si koncert celý nacvičili. Pak jsme se převlékli do krojů a vyrazili jsme do toho studeného kostela. Mimochodem kostel v Dobřanech v Orlických horách se také jmenuje kostel sv. Mikuláše. Představení proběhlo hladce, i když tam byla opravdu velká zima. Pak jsme šli do kulturního domu a tam se konala mikulášská nadílka. Když to všechno skončilo, rozloučili jsme se a šli Adelnou. Tam jsme chystali pro Štěpánku Vyletovou oslavu. Ráno jsme vstali a jeli jsme do Třebechovic na největší vyřezávaný betlém v ČR. Ten betlém byl opravdu hrozně obrovský a nejenže byl vyřezaný, ale také se hýbal a byl k němu desetiminutový příběh o celém tom veledílu. Myslím si, že i přesto, že nejsme

úplně originální město, je hezké mít
(Verča Chamolová, 6.A)

JUNIORFEST OBRAZEM

VÝTVARNÁ DÍLNIČKA

Děti z Výtvarné dílničky se tento rok zapojily do kreslení vánočních přání pro hnutí Na vlastních nohou - Stonožka, která se posílají do Norska a USA. Tato přání kreslí děti z celého světa a výtěžkem z prodeje těchto přání pomáhají jiným nemocným a postiženým dětem v ČR i v jiných zemích světa. Máme mezi sebou ve škole stonožkové děti - Jan Duban, Matyáš Bláha, David Šmůla, Tereza Vesecká, Adéla Vítková, Matyáš Eichler, Dominik Eichler, Anna Hradská, Lenka Řezáčová, Kristýna Holečková, Karolína Holečková, buďme na ně pyšní.

Gabriela Klinkovská

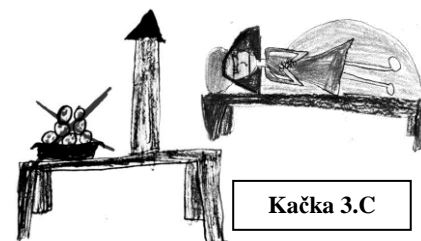

**DĚKUJEME VŠEM, KTEŘÍ SE
PODÍLELI NA ÚSPĚŠNÉM
PRŮBĚHU MIKULÁŠSKÉHO
JARMARKU.**

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Pátáci změřili své síly v recitaci. Nejvíce zaujali svým přednesem Jan Toman, 5.A, Adéla Bartoníčková, 5.C a Julie Princlová, 5.A.

PRÍSLOVÍ

PLAVÁNÍ

Na poslední hodině plavání jsme měli uplatvat osm bazénů. Kdo je uplavat, dostal diplom Delfína - jako já! Těším se, až pojedeme znovu.

Pavel, 2.A

**DO NOVÉHO ROKU 2018
PŘEJEME VŠEM HODNĚ
ZDRAVÍ A ÚSPĚCHŮ.**

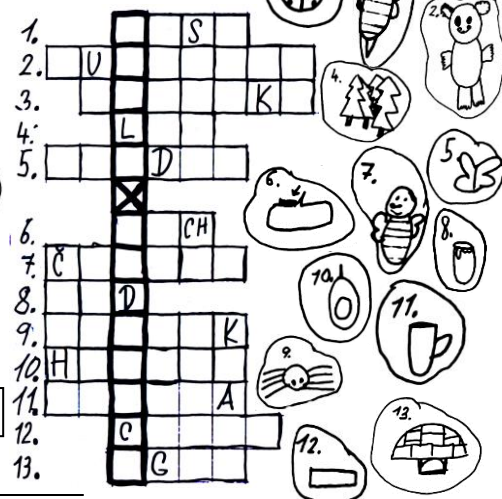
Bára, 2.D

Agáta, 3.A

Eli, Kája, 3.A

KŘÍŽOVKA

CHVÁLA RŮZNOSTI

5. prosince se uskutečnil první ročník Chvály různosti. Vyrábělo, se soutěžilo se, ale i vařilo. Každá činnost měla svoje stanoviště. Například na prvním stupni, na druhém stupni, v tenisové hale, jídelně, v knihovně, v ZUŠ J. S. Bacha, v hale na stolní tenis. Bylo to hodně aktivit. Například tenis, stolní tenis, deskové hry, výroba medu, paličkování a spousta dalších. První a druhou hodinu jsem měl stolní tenis. Velice mě to bavilo, protože jsme hráli turnaj, na kterém jsem obsadil první místo. Na 3. a 4. hodinu jsem si vybral deskové hry. Velmi mě bavila hra na diamanty, ve které jsem musel nasbírat nejvíce diamantů. Nejvíce mě bavil stolní tenis, díky kterému jsem si zase zlepšil dovednosti.

Jakub, 5.B

Paličkování mě strašně moc bavilo. Asi se přihlásím na kroužek šikovných rukou.

Kačka, 5.A

Na stanovištích jsme se učili nové věci. Na první a druhou hodinu jsem si vybrala scénický tanec. Tam jsem předváděla ptáčka, šelmu a papír. Papír jsem předváděla tak, že jsem si našla dvojici a navzájem jsme se skládali na písničku. Vrátila jsem se do školy a měla jsem přestávku na svačinu. Na 3. a 4. hodinou jsem si vybrala šperky z pryskyřice. Vyráběla jsem náušnice a přívěsek. Přívěsek jsem dělala ze třpytek, které jsem pak zalila pryskyřicí. Náušnice jsem dělala stejně. Bavily mě obě aktivity. Zjistila jsem, co se dělá na scénickém tanci. Na špercích mě bavilo nalévání pryskyřice. Rychle to uteklo. Měla jsem z toho krásný zážitek.

Anežka, 5.B

Ani ne za deset minut jsme se naučili, jak háčkovat na prstech. Myslím, že Chvála různosti je lepší než nějaká mikulášská nadílka.

Štěpánka, 5.A

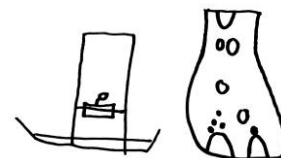

Ve Chvále různosti si žák vybral dvě aktivity. Já jsem si jako první aktivitu vybral stolní tenis. Stolní tenis se konal v hale, kde bylo pět stolů. Nejdříve jsme se rozehráli a potom jsme hráli turnaj. Souboje byly velmi těsné, ale nakonec vyhrál Jakub z naší třídy. Jako druhou aktivitu jsem si zvolil fyziku. Ve fyzice jsme měli velmi zajímavé pokusy. Jeden z nich byl s oxidem uhličitým a ten druhý byl s hustou tekutinou. Velmi se mi to líbilo a nejvíce mě bavila fyzika. Naučil jsem se spoustu zajímavých věcí.

Šimunek, 5.B

Na vaření jsme zdobili již hotové perníčky, já dělala mikuláše a anděla. Na výrobě medu jsme si povídali o bylinkách, vyráběli bylinný koktejl, bylinkové máslo i med.

Julie 5.A

Tomáš, 3.A

Rozhovor s paní učitelkou Mgr. Evou Bukovjanovou

Nejdříve jste učila v Plzni. Proč jste přestoupila k nám na školu? Protože v Dobřanech je dobře, v Dobřanech se mi líbilo a v Dobřanech jsem vždycky učit chtěla. **Co se vám na škole, ale i na Dobřanech líbí?** Je to malé město a škola se mi líbí moc, protože tady mají všichni k sobě blíže. Je to taková víc rodinná škola. **Co učíte a jaké třídy učíte?** Učím na 1. stupni a teď učím prvňáčky. **Šly vám tyto předměty hned od začátku základní školy?** Všechny ty předměty, které se učí na 1. stupni, mi všeměs na 1. stupni šly. **Je těžší učit prvňáčky než pátáky?** Není to těžší, je to úplně jináč. **Chtěla jste být vždy učitelkou?** Asi ano, už jako malá jsem učila panenky a medvídky. **Jakou školu jste vystudovala?** Vystudovala jsem pedagogickou fakultu v Plzni. **Bylo těžké se v mládí rozhodnout?** Nebylo. **Co vám v životě udělá největší radost?** Když jsme zdraví a máme se rádi. **Jakou písničku máte nejraději?** Nejradši mám Červánky od Javorů. **Jste workoholik?** Nejsem. **Máte ráda Vánoce?** Miluju Vánoce. **Jak se připravujete na Vánoce?** Doma se skoro nepřipravuju a s dětmi si to užívám. **S kým trávíte Vánoce?** S rodinou a s přítelem. **Máte děti?** Ano, mám dvě dospělé děti. **Máte sourozence?** Mám jednu sestru a mám ji moc ráda. **Dodržujete nějaký vánoční zvyk?** Zpíváme doma a pouštíme si pořád stejnou písničku od Karla Gotta. To je taková naše rodinná tradice. **Co byste si vybrala radši? Piano-housle? Piano. // Klasická- moderní hudba? Obojí. //Autem – pěšky? Pěšky. //Opravovat písemky ve škole - doma? Doma. // Léto- zima? Léto. // Snowboard – lyže? Lyže.** (Verča Chamolová a Miša Machová, 6.A, Dáša Brožková, 9.C)

Chvála různosti 2

Chvála různosti je sice tradiční akcí, ale přece je každý rok trochu jiná. Nová stanoviště, noví lektoři, nové zkušenosti, nové zážitky, každý rok něco přibude. Třeba letos tu bylo vůbec poprvé bruslení. K Chvále patří i zápis na stanoviště, kdy každoročně na chodbě zavládne zmatek a celá škola se v prvním patře ucpe. Ale i to k Chvále různosti patří a ten, kdo si přivstane, zaručeně se dostane tam, kam chce. V člících následujících níže pod tímto textem si můžete přečíst, jak probíhala právě ta letošní Chvála různosti 2017. (Filip Umner, 8.B)

Detektor zvuku: Na stanovišti si žáci mohli složit vlastní detektor zvuku. Vytvářeli ho spolu s žáky i paní učitelka H. Benediktová a její manžel Lubomír (Lubo) Benedikt. Při dokončení detektor reaguje na zvuk tím, že zabliká barvou, kterou jste si předem určili vložení ledky.

Hrátky s rytmy: V učebně hudební výchovy byl pan učitel J. Jílek s žáky. Seděli v půlkruhu a u sebe měli bubny. Pan učitel hrál na klavír. Půlka dětí bubnovala a druhá půlka měla v rukou dřívka. Vypadalo to, že hraní všechny celkem baví a znělo to moc dobře.

Fitness dance: V učebně 8.A byla paní učitelka Z. Tomanová. Tancovat jí pomáhaly K. Šrajzerová, E. Pařízková a S. Šimonová. Mezi samými děvčaty byl i jeden kluk. Tancovali například na písničky Despacito nebo Shape of you. Společně jim to šlo moc dobře. Ale spousta holek nechtěla tancovat, když jsme je fotili.

Plátěné tašky: Toto stanoviště vedla paní učitelka N. Vlasáková a její dcera. Byly ve třídě 6.B. Děti si kreslily obrázky na plátěné tašky. Na stanovišti byla zejména děvčata. Všechny holky byly nadšené a bavilo je to. Holky měly spoustu nápadů a moc jim to šlo.

Mikroskopování: Na mikroskopování se mikroskopovala „treпка“. Vedla ho paní učitelka M. Weinrebová. Ale to nebyla „treпка“, kterou znáte, byla to treпка velká. Treпка velká je nálevník běžně se vyskytující v organicky znečištěných vodách po celém světě. Slouží proto jako bioindikátor tohoto znečištění. Treпка velká je při délce 0,17–0,35 mm největší z rodu trepek a je pozorovatelná i pouhým okem.

Relaxační cvičení: Relaxační cvičení je dobré pro celé naše tělo. Pomáhá po fyzické i duševní stránce. Žáci si mohli vyzkoušet japonskou techniku shiatsu (bodová tlaková masáž). Shiatsu je v překladu tlak prsty. Shiatsu pracuje s akupunkturními dráhami a body s cílem obnovit přirozený tok vitální energie, a tak nastolit energetickou rovnováhu v těle. (Žáci Dokumentačního týmu Chvály různosti)

Náramky přátelství: Byla jsem na náramcích přátelství, tam se pletly náramky z bavlnky. Na začátku jsme si vybrali barvy, potom jsme je navázaly na provázek. Začali jsme pletat a pletli a pletli. Někdo stihl uplést třeba dva náramky, ale jiný si musel práci dodělat doma. Prsty se nám nezamotaly a pletení nás bavilo. (Miša Machová, 6.A)

Výroba náramků z padákové šňůry: Stanoviště výroby náramků bylo v 7.A pod vedením paní Duchkové a pana Urbance. Mohli jsme si vybrat ze tří barev padákových šňůr. Ukázali nám postup práce a už jsme pletli. Za chvíli už byly hotové krásné náramky, a kdo chtěl, mohl si splést ještě jeden, nebo mohl začít splétat reflexní přívěšek na klíče. Každému se tohle vyrábění líbilo. (Lukáš Gittler, 8.B)

Sebeobrana, box, kickbox: Na sebeobraně byl trenérem pan Karel Fojtík, který v Dobřanech provozuje kroužek juda. Hned při nástupu nás varoval, že to bude velmi těžké a náročné na fyzickou. Poté jsme si oběhli pár koleček na rozklusání a rozcvičili jsme se. Po zahřátí jsme vytvořili dvojice. Jeden z dvojice si vzal „štit“ a druhý na počítání od jedné do deseti do něj dával pěstí. Po deseti se ti, co bouchali, přesunuli o místo dál. Takhle se jelo dál, až se ten, co bouchal, vrátil na původní místo. Poté se dvojice vystřídaly. Doplnili jsme tekutiny a „štit“ se opět chopil jeden z dvojice. Ten druhý do něj bouchal spodem dlaně a poté si musel lehnout a hned se zvednout, opět na počítání od jedné do deseti. Střídání bylo opět stejné. Jestli jsem správně počítal, musel každý obě aktivity dělat devadesátkrát. Bylo to opravdu fyzicky náročné, ale nebylo to vše, protože nám trenér ještě ukázal nějaké chvaty ze sebeobraně, které jsme si na sobě mohli vyzkoušet (samozřejmě bez ran do obličeje apod.). Na konci jsme se opět rozdělili do dvojic a zkusili si boj na kolenu mezi sebou. Po této aktivitě se s námi Karel rozloučil a mohli jsme odejít vstříc prázdninám. Aktivita se mi opět moc líbila. (Dan Nosek, 7.B)

Sebeobrana: Na sebeobraně nás trenér učil různé věci, například boxovat do matrace, poté jsme se naučili něco ze sebeobraně, třeba bránit se před tím, když vás někdo škrtí nebo vás drží za ruce. Měli jsme se učit i kopat, ale na to nezbyl čas.

Deskové hry: Kdo si hraje, nezlobí, tak zní heslo deskových her. A je to pravda. Můj názor je, že pro deskové hry by mělo být vyhrazeno více času. Třeba my jsme si nestihli dohrát ani jednu hru. Bylo tam hodně různých typů her, postřehové, strategické, ale i ty klasické jako třeba Člověče, nezlob se a šachy. (Adam Bardoun, 6.C)

Gizmo – smaltování: Na tomto „stanovišti“ se nacházela paní učitelka Holá s panem Janem Krotkým. Pan Krotký nám ukázal tzv. gizmo. To je práce s drátem. Z drátů se může udělat náhrdelník, náramek apod. Nejprve jsme si na speciálním kovu a držáku namotali něco jako pružinu z drátu. Poté jsme si namotali to samé, ale jen začátek asi o 10 závitů. Na zbývající kus drátu jsme navlékli předchozí namotanou „pružinu“ a namotali to na tu druhou. Drát jsme nakonec domotali – to byl základní prvek. Na drátech jsme poté mohli udělat očka a navlékat je na sebe. Dráty mohly být různě barevné a ozdobené korálky. Přestože se to nezdá, vznikaly z toho krásné výtvořky. Ve zbývajícím čase jsme smaltovali. Rozstříhali jsme plech nůžkami (určenými na plech) na různé tvary. Většina spolužáků si dělala začáteční písmeno svého křestního jména. Poté jsme si do plechu vrtačkou udělali díрку. Když jsme to měli, tak u paní učitelky Holé jsme si vzali smaltovací prášek, který jsme lehkou vrstvou nasypali na plech. Nakonec se posypaný plech dal na rozehrátý „sporák“, kde prášek ztuhnul. Poté se to dalo vychladnout. Posypat jsme výrobek mohli i z druhé strany. Já jsem si můj výtvoř připnul na klíče. Smaltovat se však nemusel jen plech, ale i klíč. Toto „stanoviště“ se mi moc líbilo. (Dan Nosek, 7.B)

Stolní tenis: Stolní tenis byl na sice na programu Chvály již po několikáté, ale i tak jsem se na něj moc těšil. Když jsme s paní učitelkou Grátschovou dorazili do sokolovny, již tam na nás čekali pan Reitšpies a pan Brant, kteří připravili žákovský turnaj. Rozdělili

jsme se do základních skupin a šli na to. Po odehrání následovala vyřazovací část o 1. - 4. a 5. - 8. místo. Turnaj sice nebyl moc vyrovnaný, bylo zde i několik závodních hráčů, ale pro všechny to byl skvělý zážitek a hlavně zábava. Na závěr proběhlo vyhlášení, kde tři nejlepší byli oceněni diplomem. Myslím, že všichni si to užili a bylo to zajímavé zpestření předvánočního dne. (Filip Umner, 8.B)

Enkaustika: Na akci Chvála různosti jsem se přihlásil také na enkaustiku. Kdo by nevěděl, co to je, tak to je zkráceně malování s voskem. Na speciální žehliče jsme si roztavili vosk, který jsme rozmazali na lesklý papír. S tím voskem jsme mohli udělat různé motivy. Na enkaustice se mi líbilo, i když jsem předem vůbec nevěděl, co to je. Malování voskem mě bavilo asi proto, že to nešlo nijak zkazit. (Filip Čížek, 6.C)

Vánoční alchymie: Vánoční alchymie byla skvělá. Dělalí jsme několik pokusů, například vybuchující plechovku. Do skleničky jsme si dali kyselinu chlorovodíkovou a do toho zinek. Látky dohromady dělaly vodík ve formě plynu. Plechovka se nasadila na skleničku, aby se naplnila plynem. Na plechovce byla dírka, ke které se dal oheň. Plechovka bouchla a vylétla nahoru. Nebo jsme dělali pokus „hořící ruka“. Do vody se vypouštěl plyn methylen. Bublínky, které se vytvořily, se daly na ruku a poté zapálily. Najednou vám na tři sekundy hoří ruka. Dalšími pokusy byly „faraonův had“, „duch v lahvi“ a „hořící válečky“. (Filip Čížek, 6.C)

Bruslení: Jedním ze stanovišť bylo i bruslení, které jsme si všichni určitě užili. Bylo volné bruslení, nebo žáci, kteří si přivezli hokejky, mohli hrát hokej. Byli tam i tací, kteří neuměli moc bruslit, třeba jako já, a trenér (asi klatovských hokejistů) nám řekl nějaké základy, jak se brzdí, zatáčí a další důležité věci, které většinou pomohly. Jsme moc ráda, že se toto stanoviště otevřelo, a doufám, že i po našem odchodu příští rok bude znovu nabídnuté a žáci se tam budou moci hlásit. Za mě to byl super nápad. (Dáša Brožková, 9.C)

Poprvé a naposled: Už asi od šesté třídy jsem vždy chtěla jít na pečení. Jenže se mi to vždy nepovedlo, buď jsem měla na starost Němce, nebo tam se mnou nikdo nechtěl jít. Až teď, v devícté, jsem konečně někoho „ukecala“, aby šel se mnou. Stanoviště pečení bylo mezi placenými stanovišti, ale co - 25 korun skoro nic není.

Jenže jak jsem se tam těšila, moje očekávání začalo klesat, když jsem se dočetla, že si máme s sebou přinést vykrajovátko a místo konání bude v kuchyňce, prostě mi to přišlo takové divné. Ale nějak jsem to překousla.

Nastal pátek ráno a my měli zamířit každý na svá stanoviště. Já a Andy jsme šly „směr kuchyňka“. V kuchyňce jsme se měli rozdělit do skupin. Já jsem tvořila dvojici s Andy tudíž jsme byly jenom ve dvojici. Ze začátku jsem si říkala, kam jsem se to přihlásila. Byla jsem zvědavá, jak vše dopadne, protože moje pečící a vařící schopnosti jsou téměř nulové. :D

Paní učitelka Konšalová nám rozdala těsto a my mohli začít. První cukroví nebylo zas tak vánoční. Jednalo se o koláčky. Z malinkého kousku těsta jsme si udělali kuličku, do které jsme pak udělali malíčkem důlek. Do důlku jsme měli dát povídla a na to tvaroh. Jelikož povídla moc nejím, naše koláčky byly převážně jenom tvarohové. Po naplnění všech koláčků jsme plech strčili do trouby a mohli se vrhnout na další cukroví. Druhé cukroví už bylo trochu víc vánoční, taštičky plněné ořechovou náplní. Zase z jiného těsta jsme měli vykrojit kolečko, na to jsme potřebovali ta vykrajovátko, naplnit ořechovou náplní a přeložit. Poněvadž jsem neměla kolečko, vzala jsem si srdíčko a vykrajovala s ním (stejně je hezčí). Mezitím co jsme tvořili taštičky, se naše koláčky pekly, ale ke konci už jsem se vzdala tvoření taštiček a šla obalovat koláčky do cukru, protože už byly hotové. Neodolala jsem a musela jsem jeden koláček ochutnat a povím vám, dobře jsem to upekla. :D Když jsme strčily plech do trouby, sedly jsme si a užívaly si cukroví a vánoční atmosféry. A jak tak sedíme, ucítíme nějaký smrádek. No jistě, naše taštičky se začaly pálit, protože nám vytekla ta náplň. Vyndaly jsme je, spálenou náplň odtrhly a též jsme je obalily v cukru. Cukroví jsme měly fakt hodně, až se mi z toho začínalo dělat špatně :D, ale bylo moc dobré.

Oba recepty patří paní učitelce Konšalové. A jak jsem si říkala na začátku, tak to vůbec nebyla pravda a jsem moc ráda, že jsem tam šla, a vy určitě taky „ukecejte“ svoji kámošku / kámoše a jděte na pečení. (Naty Gawendová, 9.C)

Anketa Chvála různosti:

Dostal/-a ses na Chvále různosti tam, kam jsi chtěl/-a? Ano, dostal.// Ne, nedostal.// Ne, nedostal.// Jo, dostal jsem se tam, kam jsem chtěl.// Ano. // Ano, dostala.// No, ne. // Ne, nedostal.// Ne, nedostal.// Ne. **Kam ses chtěl přihlásit?** Na to, na čem jsem.// Florbal a fotbal.// Vánoční alchymie a enkaustika.// Na stolní tenis.// Asi na kuželky a na tu vědu.// Dostal jsem se tam, kam jsem chtěl.// Na náramky z padákové šňůry.// Na alchymii.// Na fitness dance a hrátky s rytmy.// Na enkaustiku. **Co bys přidal/a za stanoviště na Chválu různosti?** Jezdění na motorkách a úpravu motorek.// Přidal bych florbal.// Asi nic.// Mně to asi vyhovuje.// Asi plavání nebo výtvarnou výchovu. //Přidal bych jezdění na koloběžkách.// Přidal bych nějaké ty pohybové hry, abych zhubnul.// Běhání.// Asi malování. (Adam Bardoun a Filip Čížek, 6.C)

Sport u nás a ve světě

Od tohoto prosincového čísla se budete dozvídat nejzajímavější sportovní události uplynulého měsíce. Za měsíc prosinec jsem vybral tyto:

Začátek biatlonové sezony se českým závodníkům moc nepovedl. Bez Gabriely Koukalové, kterou pořad trápí přetížení lýtek, se Čechům žádné velké výsledky nepovedly. Na prvním podniku v Ostersundu se jela smíšená štafeta, smíšené dvojice, vytrvalostní závod, sprint a stíhací závod. Vítězi závodu smíšených dvojic se stala rakuská dvojice. Smíšenou štafetu ovládlo Norsko. Ve vytrvalostních závodech zvíťazili Nor J.Boe a Běloruska Skardino. Vítězi sprintu se stali T.Boe a Němka Hermannová. Stíhací závod přinesl stejnou vítězku jako ve sprintu a mezi muži ho ovládl Martin Fourcade. V Hochfizenu (druhém podniku sezony) oba individuální závody mužů vyhrál J.Boe a mezi ženami se o prvenství v individuálních závodech podělily Běloruska Domracheva a Ukrajinka ve slovenských službách Kuzmina. Štafety poté vyhrálo Německo (ženy) a Norsko (muži).

MS v Bratislavě ve florbalu žen se hrálo v termínu 1. – 9. prosince 2017. Mezi sebou zde soupeřilo 16 týmů, které byly rozděleny do 4 skupin. První dva ze skupiny postupovaly rovnou do čtvrtfinále a čekaly na soupeřky z osmifinále. V osmifinále se nacházely dva nejhroší

týmy ze všech skupin. Největšími favoritkami na titul byly Švédky. České florbalistky letos chtěly dosáhnout aspoň nějaké medaile, což se jim nakonec nepodařilo. Ze skupiny postupují jako druhé a ve čtvrtfinále je čekalo Polsko, s kterým si poradily poměrem 10:8. V semifinále však nestačily na Švédky a neuspěly ani v boji o bronz, když podlehly Švýčarkám 2:3. Celý turnaj ovládly favorizované Švédky.

Začátek sezony pro Ester Ledeckou byl velmi zdařilý. Sezónu začínala na lyžích, kde zatím nezaznamenala tak úspěšné výsledky jako na snowboardu, ale stále se zlepšuje. Ve výsledkové listině jsme ji mohli vidět okolo 20. – 40. místa. V polovině prosince přešla na snowboard. První závody SP se konaly v italské Cortině d'Ampezzo. Ledecká se zúčastnila celkem tří závodů v paralelním slalomu. Hned ukázala, že patří mezi špičku. V prvním i druhém závodě neprohrála ani jednu jízdu a triumfovala. V posledním závodě útočila na vítězny hatrick, bohužel však prohrála v osmifinále se Švýčarkou Julii Zoggovou (nakonec skončila devátá). Přesto zatím figuruje na průběžném prvním místě SP. (Dan Noska, 7.B)

Krampusové v Klatovech

Všichni je znáte, a dokonce jste je už mnozí viděli zblízka. Ano, jedná se o Krampusy neboli čerty. Já jsem je ještě zblízka neviděla, a proto jsem se na ně vydala do Klatov 30. listopadu 2017. Klatovy nejsou zas tak daleko, tudíž cesta byla celkem krátká. Zaparkovali jsem tak 2 km od stanoveného místa a museli jsme dojít pěšky. Venku byla dost zima, kterou jsem už po chvíli chůze pociťovali. Když jsme dorazili na místo, museli jsme se prodat dopředu, abychom z toho něco měli. Jenže to bylo k ničemu, protože skoro nikdo nás už nechtěl dopředu

Deník mimoňky

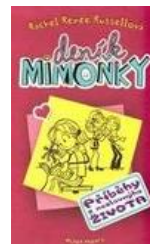
Spisovatelkou této série je Rachel Renée Russellová. Deník mimoňky je vicedílná série knížek. Dosud vyšlo jedenáct dílů, z toho je jich devět u nás v Městské knihovně. Hlavní hrdinkou všech dílů je pubertačka Nikki.

V devátém díle knížky je poukázáno na příběh Nikki a jejího ztraceného deníku, kterého se zmocnila její rivalka a primadona Mackenzie. Jednoho dne si Nikki špatně zavřela skříňku, protože se jí tam vmotala její nová bunda, a toho využila Mackenzie a hned deník sebrala, „... prý aby se nedostal do špatných rukou“. Doma si pak celý deník přečetla, ale místo toho, aby ho vrátila, si z něj udělala svůj. Psala si tak do něj svoje zápisky. Mackenzie se však na škole nelíbilo, a

pustit. Tak už jsme zůstali stát na místě a čerti začali vycházet z „pekla“. Řekli jsme si, že budeme sledovat plátno, které tam bylo pro ty, kteří nejsou hned u ohrazení, tak aby aspoň něco viděli. Jenže to by nesměly být záběry na plátně rozmazané..-(Krampusové chodili a my jsme nic neviděli. Po nějaké době se čerti museli vrátit a začali chodit andělé s Mikulášem, kteří rozdávali sladkosti dětem v prvních řadách. Když rozdali sladkosti, začali se pomaloučku vracet zpět a většina si myslela, že už je konec. Ale nebyl. Krampusové začali vycházet znovu a my se posouvají dopředu, až úplně k ohrazení, takže jsme je mohli vidět úplně zblízka. Byl to super zážitek a určitě všem moc doporučuju. (Naty Gawendová, 9.C)

protože byla bohatá, mohla si dovolit přestoupit na jinou školu. Když jí stěhovák vyklízel skříňku, Mackenzie zabouchla dveře, jemu krabice s věcmi spadly a deník vypadl. Pod květináčem ho našla Nikki a byla moc ráda, že ho našla.

Mně se tato knížka zalíbila obalem a doporučením od mé sestřenice, proto jsem neváhala a pustila se do čtení. Na této knížce se mi líbí, že hlavní hrdinka Nikki je zábavná, ale moc se mi nelíbí, že někdy je Mackenzie až moc zákeřná. Knížky bych doporučila spíše holkám, pro kluky to asi moc nebude. (Míša Machová, 6.A)

Výjimečný pes a detektiv

Myslím, že i tohoto detektiva většina z vás zná, a proto zavítáme zejména do zákulisí tohoto rakouského seriálu! Komisař Rex byl poprvé uveden již v roce 1994 a těšil se velké přízni televizních diváků. V Rakousku bylo natočeno celkem 10 sérií, avšak v roce 2004 sledovanost klesla a seriál odkoupila italská televize, která uvedla ještě 8 řad. I teď, po tolika letech, patří Rex k fenoménům a například televize Prima opakuje v odpoledních vysílacích časech všechny série neustále dokola. A teď k samotnému ději. Rex se svými páníčky a jejich spolupracovníky, kteří se několikrát vystřídali, řeší kriminální případy z Vídně a okolí. Rex se vyznačuje někdy až těžko uvěřitelnou chytrostí, rychlostí a obratností. Typicky si také velice dobře, třeba i beze slov, rozumí se svým parťákem. I přesto, že je Rex několikrát zraněn a na pokraji smrti, vždy se oťepe, vyléčí a nakonec dopadne pachatele. Seriál působí jako poměrně seriózní, ale jak již bylo řečeno, někdy jen těžko uvěřit

Rexovým schopnostem. Komisaři se v seriálu střídali tak, jak jejich představitelé mohou nebo chtějí. Občas herci mají jiná angažmá a jednou byl také herec vyhozen ze seriálu kvůli medializovanému skandálu. Přestože seriál je tvořen od roku 1994 až doteď a komisaři se mění jako na běžícím páse, Rex zůstává. Ale i psí herci se vystřídali, celkem jich bylo pět a všichni navštěvovali zvláštní zvířecí školu v Hollywoodu. Tak pokud jste Komisaře Rexe nikdy neviděli, až budete mít chvíli času, pusťte si jeden díl a udělejte si svůj názor na tohoto bezpochyby výjimečného psa. (Filip Umner, 8.B; obrázek Radka Felzmanová, 7.B)

Co je Photoshop

V roce 2013 se zavedením značky Creative Cloud začalo používat místo CS CC.

Jak na photoshop zdarma

Jelikož Photoshop CC stojí 36,29 € na měsíc, tak jsem si stáhl Photoshop CS6 za 0,00 € na měsíc (samozřejmě to je legálně ;-)). Nejdřív si naskenujte QR kód (najdete ho u tohoto článku). Přesměruje vás to na stránku „ulož.to“. Klikněte na stáhnout a čekejte ... Dále potřebujete program WinRAR (napište si ho do vyhledávače) na extrahování souborů z formátu .rar, .zip a dalších. Když se vám soubor stáhne, tak ho otevřete ve WinRARu a tam už je návod ve formě textu. (Filip Čížek, 6.C)

Adobe Photoshop je grafický program vyvinutý a publikovaný firmou

Adobe System na Windows a MacOS. Má různé funkce, například: rozmazání, retušování, vytvoření 3D obrázku, napsání textu, malování, vystřižení (například postavy), zesvětlení a mnoho dalších vychytávek. Každá verze měla pojmenování podle čísel, ale v roce 2002 po zavedení značky Creative Suite byla každá nová verze Photoshopu označena CS.